

[Glistrup]

I 1970'erne oplevede vi gang på gang, at det med brask og bram blev forkyndt, hvordan forskellige partier, der var indgået i augustforlig og septemberforlig og meget andet, var kommet frem til at kunne redde land og rige, og de foranstaltninger, som blev så højt opreklameret på det tidspunkt, er jo noget, som vi nu skal lide under i 1980'erne, fordi det viste sig at være fuldstændige fejlsyn, der lå bag ved disse august- og septemberforlig, og derfor skal vi nu til møjsommeligt at opheve de forskellige ordninger, som blev gennemført.

Et af eksemplerne derpå er den udligningsskat, som man med det foreliggende forslag nu vil have ophævet igen, og det, der er kommet frem siden første behandling, er, at denne udligningsskat, som også efter ministerens egne udtalelser, som de foreligger citeret i betænkningen, har betydet en enorm administrativ belastning for både statsadministration, kommunaladministration og aktieselskaber rundt omkring, har alt i alt igennem de år, hvor den har været gældende, siden den blev vedtaget her i eftersommeren 1976, medført et samlet provenu for statskassen på 49.296 kr., som er blevet fordelt mellem 2 skatteydere, som er kommet til at betale udligningsskatten. Det må være et alvorligt memento til dette ting, at man ikke farer ud med den slags skrivebordsløsninger, som der her er tale om. Vi må i det mindste gøre det her i tinget, at vi siger, at de to mere eller mindre tilfældige gidsler for det pågældende septemberforligs tåbeligheder skal ikke risikere, at de endeligt skal bøde og slippe disse penge.

Med disse bemærkninger skal jeg meget kraftigt opfordre tingets medlemmer til at stemme for det stillede ændringsforslag, sådan at disse skatter, beløb på i alt knap 50.000 kr., som er opkrævet under helt fejlagtige forudsætninger, nu kan blive tilbagebetalt til de pågældende selskaber.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget om en ny affattelse af § 4

forkastedes, idet 63 stemte for, 97 imod.

§ 4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m.v. (Forhøjelse af beløbsgrænser for fradrag ved afståelse af goodwill og landbrugsejendomme m.v.).

(Lovforslag nr. L 54. Fremsat 30/10 80. Første behandling 11/11 80. Betænkning 11/12 80).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Glistrup (FP):

Med den alvorlige arbejdsløshed, som breder sig som en følge af den politik, der føres i øjeblikket, er det særdeles vigtigt, at vi kommer længere frem ad den vej, som det foreliggende forslag anviser, nemlig ved at se at få afviklet den kapitalvindingskat, som i så høj grad dræber arbejdspladser i Danmark, hvad enten det er i byerne eller det er ude i landbruget.

Det, som forhandlingerne i udvalget i meget vidt omfang har koncentreret sig om, er, som det også fremgår af de stillede æn-

[Glistrup]

dringsforslag, det specielle tilfælde, hvor en erhvervsvirksomhed bliver brandskadelidt og man derigennem på papiret, rent skrivebordsteknisk, får konstateret en eller anden avance, nemlig i form af, at man får en brandforsikringssum udbetalt. Det forekommer umiddelbart at være værre end alfonseri, når staten i den situation kommer og vil til at opkræve af folks ulykke som følge af, at de har været ramt af brand. Så skal de til at betale skat af en erstatning, som man får fra forsikringsselskabet, eller hvor man nu får den fra. Det er helt åbenbart, at der i den situation normalt både er meget store menneskelige lidelser og reelt betydelige økonomiske tab, og derfor bør man, som det også fremgår af de ændringsforslag, der med en lidt varierende teknik er stillet dels fra venstres side, dels fra fremskridtspartiets side, holde op med at foretage beskatninger i den situation.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, for det er aftrykt i betænkningen, at skatteministeren i og for sig har udtrykt sympati for tankerne, idet forholdet jo er det, at der ikke er noget særligt provenu ved den form for skat. Den er meget hård for de mennesker, som det går ud over, og som altså har været ofre for en ildebrand, men set med statskassens øjne er der meget lidt at tjene på det.

Når skatteministeren ikke umiddelbart har villet stille ændringsforslag, er det, fordi han har været indstillet på, at man ikke sådan uden videre totalt kan ophæve denne særlige skat, men at man skal finde en eller anden mellemløsning, der næsten ikke kan undgå at blive teknisk meget kompliceret som så mange andre løsninger inden for lov om særlig indkomstskats område. Samtidig er det noget, der vil komme til at ramme mere eller mindre i flæng, og som ikke spiller nogen afgørende rolle, når man ser det med de offentlige kassers øjne.

Jeg foreslår, at vi giver skatteministeren den julegave at fritage ham for at skulle lave en fortænkt ordning om, hvordan man i detaljer kan klare det her, ved simpelt hen totalt at afskaffe kapitalvindingsskatten af disse branderstatninger ved at stemme for det enten i den udformning, som er foreslået fra venstres side, eller den udformning, der er foreslået fra fremskridtspartiets side, så vi kan blive færdig med det, som vi simpelt hen anstændighedsmæssigt ikke kan være be-

kendt at benytte som skatteobjekt her i Danmark.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil sådan set gerne takke for skatteministerens gode vilje til at gøre noget senere, men når man nu kan gøre det nu, hvorfor så ikke gøre det? Derfor har vi sammen med venstre stillet nogle ændringsforslag, som vi ville mene det var naturligt man fik igennem, således at man kunne få fritagelse for at blive beskattet af brandskadeerstatninger og i øvrigt indføre rentes rente-princippet i lov om særlig indkomstskat.

Jeg skal ikke sige meget mere om ændringsforslagene. Vi kan henvise til de bemærkninger, der er gjort, men når jeg alligevel har villet gøre nogle bemærkninger herfra i dag, skyldes det, at vi også vil stemme for det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, der går ud på helt at ophæve lovens § 2 B, der vedrører brandskadeerstatning, ud fra betragtningen om, at vi også ønsker, at man helt skulle komme væk fra at have en lov om særlig indkomstskat, og derfor kan vi stemme for det ændringsforslag.

Ivar Hansen (V):

Regeringen og dens forligspartier skal naturligvis ikke have utak for, at vi her behandler en forbedring af reglerne om kapitalvindingsskat. Vi havde gerne set, at det havde været muligt at gå videre. Det må vi konstatere, at det er det næppe.

Vi har stillet to ændringsforslag sammen med det konservative folkeparti, som vi gerne vil henstille at man stemmer for. Jeg synes, den drøftelse, vi har haft i skatte- og afgiftsudvalget vedrørende kapitalvindingsskat ved udbetaling af erstatningssummer, viser, at den eneste rationelle måde at komme denne del af problematikken til livs på er simpelt hen at lade denne del af denne form for beskatning udgå.

Vi har derudover fået et svar fra skatte- og afgiftsministeren vedrørende indførelse af det såkaldte rentes rente-princip, hvad angår de årlige procentvise tillæg. Jeg synes, at det svar, vi har fået fra skatte- og afgiftsministeren, klart viser, at indførelse af et rentes rente-princip på dette område på en helt anden og mere rimelig måde ville friholde de egent-

[Ivar Hansen]

lige årlige prisstigninger for kapitalvindingskat.

Vi anbefaler at stemme for de to ændringsforslag, vi har stillet sammen med det konservative folkeparti.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 61 stemte for, 104 imod.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 60 stemte for, 103 imod.

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes, idet 59 stemte for, 103 imod.

Ændringsforslag nr. 5 og 6, § 1, således ændret, og § 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af:

Forslag til lov om forsikringsvirksomhed.

(Lovforslag nr. L 59. Fremsat 5/11 80. Første behandling 19/11 80... Betænkning 11/12 80).

Der var stillet 19 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Det er med stor tilfredshed, at vi i dag, kun 4 uger efter at vi har haft førstebehandlingen, kan gå i gang med andenbehandlingen af forsikringsloven. Man kunne måske være så optimistisk at sige, at der er noget, der tyder på, at vi kan nøjes med kun 3 genfremsættelser, for at vi kan få denne lov vedtaget.

Som det fremgår af betænkningen, kan vi ikke støtte de stillede ændringsforslag, dog med undtagelse af ministerens. Jeg skal ikke lægge skjul på, at det er med stor beklagelse, vi må se i øjnene, at det ikke er muligt at skabe et flertal for de offentlige repræsentanter. Det ville være en meget naturlig forlængelse af de ordninger, som på tilfredsstillende måde har virket over for pengeinstitutterne. Og når man samtidig ser på den betydning, som forsikringsselskabernes kapitalanbringelse har fået i de senere år, mener jeg, at en sådan ordning kun ville være en såre naturlig og såre rimelig funktion at få i gang. Dertil kommer også – som jeg var inde på ved førstebehandlingen – at der på det sidste har været forhold omkring visse forsikringsselskaber, som nok kunne have gjort offentlige repræsentanter ønskelige.

At venstre, konservative og fremskridtspartiet er afvisende over for dette, er ikke noget, som på nogen måde kan overraske os. Men det har til gengæld været meget forbavsende og virket meget skuffende, at de radikale ikke har kunnet indse rimeligheden i at lade offentligheden få indsigt i og indflydelse på, om end måske, kan vi sige, i meget beskeden grad, de beslutninger og dispositioner, som der skal træffes i forsikringsselskabernes bestyrelser, dispositioner, som har stor indvirkning på offentlige forhold, på arbejdspladser, på bestemt produktion og på vores nationale økonomi i det hele taget. Det er heldigvis sjældent, at de radikale i en sådan grad søger at støtte de store kapitalejere i deres ønske om lukkede døre og fred til at disponere uden offentlig debat. Derfor er det også så meget mere skuffende, at de ikke i